

En fremtidsvision, i hver fald min fremtidsvision, er, at vi kan opnå det samme for dansk teaterliv, som vi har opnået inden for dansk film.

Det er jo blevet sådan de sidste par år, at rigtig mange danskere uanset alder, køn eller bopæl må se en stor del af de danske film, der får premiere, og helst i biografen. Man kan næsten sige, at dansk film er blevet sådan en slags kult. Det er ikke mindst, fordi de rører noget i os. Man ser dem, uanset at anmeldelserne måske ikke altid er de bedste, for risikoen er værd at tage sammenlignet med tanken om, hvilken kulturelle oplevelse man eventuelt kunne gå glip af, hvis ikke man gjorde det.

Derfor så jeg også gerne, at vi i højere grad satsede på at fremme dansk dramatik. Jeg ser også i forslaget, at netop dansk dramatik er nævnt, om end ikke særlig meget. For ny dansk dramatik fortæller, illustrerer og stiller ikke mindst den samtid, vi lever i, i perspektiv.

Kl. 15.55

Desværre stemmer mulighederne for udfoldelse og udvikling ikke overens med det potentielle, der er til stede. Vækstslagen har for dårlige betingelser, og jeg mener, at de fri midler skal styrkes, hvis dansk dramatik skal fremmes.

Det bør være en grundsten i en teaterlov, at der er midler nok til, at nogle teatre kan udvikle sig og eksperimentere uden det sædvanlige produktionsræs. Det er vækstslaget, der danner rekrutteringsgrundlag for resten af teaterverdenen, og det skal sikres i fremtiden.

Det er ikke helt klart for mig med beslutningsforslaget her, hvor vækstslaget er herne. Det ønsker jeg selvfølgelig at få præciseret, for jeg ser det som værende noget meget essentielt.

Vi i Kristeligt Folkeparti går nu ikke ind for det nye skuespilhus, hvilket vel ikke er nogen hemmelighed for nogen, men vi respekterer selvfølgelig det forlig, der er indgået på området.

Jeg vil dog gerne understrege, at det ikke kommer nogen til gavn, hvis omkostningerne ved et nyt skuespilhus skal betales af andre dele af den danske teaterverden, herunder at man skærer ned i vækstslaget. Vi håber ikke i Kristeligt Folkeparti, at etablering af et nyt skuespilhus vil betyde, at man må lukke en scene hverken i by eller på land.

Der er ingen tvivl om, at et mangfoldigt, kunstnerisk og fornyet teaterliv ikke kan overleve uden offentlig støtte. Hvis hele den danske teaterbranche skulle fungere på rent kommer-

cielle vilkår, ville valgmulighederne også blive derefter, det vil sige meget stærkt begrænsede.

Der er da nogle problemstillinger, som andre ordførere har været inde på. Det er i forhold til et offentligt støttet teater, der skal vise en forestilling, der akkurat lige så godt kunne opsættes på et privat teater.

Vi skal passe på, at der ikke sker en skævvridning, når støtten viser sig at kunne gå til kommercielle og sikre kassesucceser. Vi skal i hvert fald passe på, at den støtte, vi giver til offentlige teatre, ikke er med til at formindske mulighederne for de private teatres succeser.

Jeg tror, at fru Ester Larsen var inde på noget med en musical, der var opsat privat og gik strygende, men nogle år senere fik den en offentlig støtte. Det er i hvert fald en problemstilling, vi også bør tage fat om.

Jeg er meget positiv over for forslaget om at øge børns og unges tilgang til teateret gennem en styrket kulturindsats på daginstitutionsområdet og i skole- og uddannelsessystemet. Men jeg kan ikke lade være med en lille drilsk bemærkning, for jeg kan jo undre mig over dette retnings skifte set i lyset af forhandlingerne om fornyelse af folkeskoleloven, hvor Socialdemokraterne ikke på nogen måde har tilkendegivet en interesse for styrkelse af det åndelige og kunstneriske aspekt af folkeskolen. Jeg vil se frem til, at denne vinkel også bliver fremført på folkeskoleområdet, for det skal den vel, hvis der skal være en sammenhæng i partiets politik.

Så jeg er enig med forslagsstillerne i, at en ny teaterlov bør inddrage et område som netop børne- og ungdomsteateret, som jo faktisk også har haft en international anerkendelse.

Jeg mener også, at børne- og ungdomsteater spiller en rolle i forhold til at stimulere børn og unge til at se virkeligheden fra nye vinkler, og det kan forhåbentlig medvirke til, at teateret integreres i børnenes og de unges hverdag og bevidsthed.

Et andet område, vi også ser, der bør være fokus på, er i forhold til etablering af egnsteatre, som jo har været firedoblet i de seneste årtier.

Begge områder er i høj grad med til at sikre en demokratisering af kulturen og udbrede en forståelse af teateret som et mødested og et oplevelsesfællesskab. Det finder vi i Kristeligt Folkeparti er noget meget centralt, og det bør selvfølgelig forankres i en ny teaterlov, hvilket også er nogle af de områder, som forslaget er inde på.

Der er et sted, hvor jeg ikke er enig. Det er, om man skal lukke teatre eller ej. Hvis vi som